

Living the Lotus 4

Buddhism in Everyday Life

2025
VOL. 235

Rishso Kosei-kai of Brazil

Living the Lotus
Vol. 235 (April 2025)

Senior Editor: Keiichi Akagawa
Editor: Sachi Mikawa
Copy Editor: Ketsarin Handa

Living the Lotus is published monthly
By Rishso Kosei-kai International,
Fumon Media Center, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

ริชโซโคเซไก คือองค์กรพุทธศาสนาระดับนานาชาติ ที่รวมผู้คนจากทั่วโลกที่มุ่งมั่น นำคำสอนจากสังฆกรรมปุณทริกสูตร ซึ่งเป็นหนึ่งในพระสูตรที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนา มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อส่งเสริมสันติภาพโลก องค์กรริชโซโคเซไกก่อตั้งขึ้น ในปี ค.ศ. 1938 โดยท่านประธานใหญ่ในอดีต นีวาโนะ (ค.ศ. 1906 - 1999) และท่านรองประธานเมียวโกะ นางานูมะ (ค.ศ. 1889 - 1957) ปัจจุบัน สมาชิกของริชโซโคเซไกยังคง มุ่งมั่นในการเผยแพร่ธรรมะอย่างต่อเนื่อง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านสันติภาพทั้งในประเทศ ญี่ปุ่นและต่างประเทศ โดยการร่วมมือกับผู้คนจากหลากหลายสาขาอาชีพทั่วโลก ภายใต้การ นำของท่านประธานนิชิโกะ นีวาโนะ หรือประธานท่านปัจจุบัน

ชื่อวารสารฉบับนี้คือ "Living the Lotus — Buddhism in Everyday Life" ซึ่งสะท้อนถึงความหวังของเราในการนำคำสอนจากสังฆกรรมปุณทริกสูตรมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันในโลกที่ไม่สมบูรณ์แบบนี้ เพื่อเติมเต็มและสร้างคุณค่าให้กับชีวิต เปรียบเสมือนดอกบัวที่เบ่งบานจากโคลนตม วารสารฉบับนี้มุ่งหวังที่จะช่วยให้ผู้คนทั่วโลก สามารถนำหลักธรรมของพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ง่ายขึ้น

การเชื่อและปฏิบัติตาม

นิชิโกะ นิวาโนะ
ประธานริชโซโคเซไก

“ความศรัทธา” คือ

วันประสูติของพระพุทธเจ้าศากยมุนีเป็นวันที่มีความสำคัญสำหรับผู้ศรัทธาในคำสอนของพระพุทธเจ้า ในประเทศญี่ปุ่นจึงจัดพิธีฉลองการประสูติของพระองค์ในวันที่ 8 เมษายน ตามปฏิทินสุริยคติ

ในบทกวีไฮกุ ซึ่งประพันธ์โดย โมริ ชูมิโอะ กล่าวไว้ว่า “ในวันที่ฉันเกิด ฉันเองก็ตัวเล็กกระฉ้อร่อยเช่นกัน...บุซโซเอะ” คำว่า “บุซโซเอะ” หมายถึงพิธีฉลองการประสูติของพระพุทธเจ้าศากยมุนี ซึ่งมีความหมายเหมือนกับพิธี “คัมบุสึเอะ” “ฮานะมัสสึริ” และ “โคตังเอะ” จากกวีบทนี้ เราสามารถสัมผัสได้ถึงความซาบซึ้งของคุณโมริในวันบุซโซเอะ เมื่อเขาได้รินน้ำชาหวานเพื่อสรองน้ำพระพุทธเจ้าน้อยบนชุ่มวิหารดอกไม้ที่วัด และภาพของพระพุทธเจ้าศากยมุนีในวัยเด็กทำให้เขานึกถึงการเกิดของตัวเอง ซึ่งทำให้เขาตระหนักได้ว่า “ตนเองก็ได้รับชีวิตอันมีค่าเช่นเดียวกับพระพุทธเจ้า”

พระพุทธเจ้าศากยมุนีทรงประกาศในวันประสูติของพระองค์ว่า “เหนือฟ้าใต้ฟ้าเราคือผู้ประเสริฐสุด” และเช่นเดียวกันนี้ ท่านประธานใหญ่ก็ได้กล่าวไว้ด้วยเช่นกันว่า “เมื่อเราเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงคุณค่าของการเกิดเป็นมนุษย์และซาบซึ้งคุณค่านี้ได้” ในขณะที่เรารู้สึกอ่อนใจ กระทั่งรู้สึกได้ว่า “จิตใจของเรากับจิตใจของพระพุทธเจ้าเชื่อมโยงกันและกำลังหายใจรวมกันอยู่” ท่านประธานใหญ่กล่าวว่า “นั่นคือ ‘จิตแห่งศรัทธา’ ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงคิดว่าเมื่อผู้คนจำนวนมากได้ทบทวนและเข้าใจในคุณค่าชีวิตของตนเองและผู้อื่นได้ผ่านพิธีฉลองวันประสูติของพระพุทธเจ้า ถือว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ

และนอกจากนี้ ท่านประธานใหญ่ยังได้กล่าวด้วยว่า “ความศรัทธาคือสิ่งที่จะสอนวิถีชีวิตที่แท้จริงสำหรับมนุษย์” คำกล่าวนี้หมายความว่าศาสนาหรือความศรัทธาจะสอนพื้นฐานวิถีชีวิต จิตวิญญาณ และการดำเนินชีวิตของมนุษย์ให้แก่เรา ข้าพเจ้าคิดว่าพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในบรรดาพื้นฐานเหล่านั้น คือการรู้จักคุณค่าชีวิตตัวเอง และซาบซึ้งต่อการได้เกิดมาเป็นมนุษย์

พระนางสิริมหามายาสวรรคตหลังประสูติการพระพุทธเจ้าได้เพียง 7 วัน เรื่องนี้เป็นสัญลักษณ์ของสังขารที่ว่าสรรพสิ่งในโลกนี้ล้วนเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (อนิจจัง) เช่น การเกิดแก่เจ็บตาย เป็นต้น และทุกปรากฏการณ์นั้นล้วนเป็นผลมาจากปฏิภริยาของเหตุกับปัจจัยที่สัมพันธ์กัน (อนัตตาและสุญตา) การยอมรับความจริงแต่โดยดี และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างกลมเกลียวคือ “วิถีชีวิตที่แท้จริงของมนุษย์”

กล่าวคือ การดำเนินชีวิตเช่นนี้เป็นการเรียนรู้จากคำสอนของเทพเจ้าและพระพุทธเจ้า ซึ่งการเชื่อและปฏิบัติตามหลักคำสอนอันทรงคุณค่าที่จะช่วยให้ตัวเราเติบโตนี้ เราจะเรียกสิ่งนี้ว่า “ความศรัทธา” และหนึ่งในการปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์นั้นคือการปฏิบัติตนตามวิถีแห่งพระโพธิสัตว์ในชีวิตประจำวันของเรานั้นเอง

อย่าไขว่เขวไปกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย

มีคนๆ หนึ่งซึ่งนับถือศาสนา ได้สนทนากับครอบครัวของเขาถึงเรื่อง "งานพาร์ทไทม์ผิดกฎหมาย" ที่เราเรียกว่าเป็นปัญหาสังคมอยู่ในช่วงปีหลังๆ นี้ โดยเขาได้ถามความเห็นลูกสาวว่า “ทำไมคนหนุ่มสาวถึงได้ปล้นจี้หรือฆ่าคนโดยไม่รู้สึกผิด?” ลูกสาวได้ตอบกลับมาแบบซื่อๆ ว่า “เพราะว่าพวกเขาไม่มีศรัทธาหรือเปล่า”

เมื่อเราตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตตนเองและผู้อื่นได้โดยความศรัทธา และเข้าใจว่าไม่มีใครสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความสามารถของตัวเองเพียงลำพัง ความเห็นอกเห็นใจหรือความต้องการที่จะช่วยเหลือผู้อื่นซึ่งมีอยู่ในตัวเราทุกคนจะถูกปลุกให้ตื่น ไม่เพียงแต่จะไม่ก่อบาปเหล่านั้น แต่เราจะพยายามเป็นคนที่มีความเมตตาต่อผู้อื่น ซึ่งถือว่าเป็น “แกนหลักของการใช้ชีวิต”... ความรู้สึกเช่นนี้ดูเหมือนว่าจะแสดงออกมาทางคำพูดของบุตรสาวผู้ได้รับการเลี้ยงดูจาก “แปลงเพาะกล้า” ที่เรียกเราว่า “ครอบครัวที่มีศรัทธาในศาสนา”

แต่ทว่า นี่ไม่ได้หมายความว่าเมื่อมีศรัทธาแล้วจะไม่ทำอะไรไม่ดี หรือถ้าศรัทธาแล้วจะหนีพ้นจากความยากจนและความเจ็บป่วย คำสอนอันประเสริฐที่ชี้แนะแนวทางการใช้ชีวิตที่แท้จริงให้แก่เรา = ในชีวิตประจำวันที่เราเคารพศรัทธาศาสนานั้น เราจะได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมาย และมุ่งสู่การพัฒนาตนเองในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง

ในยุคสมัยที่มีความหลากหลาย กล่าวกันว่ามุมมองของสังคมที่มีต่อความศรัทธาและศาสนานั้นเป็นไปในแง่ลบ แต่ส่วนลึกในใจของคนเรานั้นต่างมีใจปรารถนาที่จะรู้คำสอนที่เชื่อถือได้เพื่อเป็นหลักยึดในชีวิต ต้องการที่จะเรียนรู้ และต้องการที่จะเติบโต ข้าพเจ้าจึงคิดว่าคนทุกคนต่างเป็น “ผู้ศรัทธา” ต่อศาสนากันอยู่แล้ว

หากมองจากมุมมองนี้ จะพบว่าสิ่งที่สำคัญในตอนนี้เป็นใช่การหาวิธีแก้ปัญหาแบบผิวเผิน แต่เป็นการที่พวกเราได้สัมผัสกับผู้คนด้วยหัวใจแห่งความเมตตากรุณาและความเห็นอกเห็นใจอย่างที่สุด ซึ่งถือว่าเป็นรากฐานของพระพุทธศาสนา อีกทั้งเราแต่ละคนเป็นที่พึ่งพาทางใจให้แก่กันใญามจำเป็น เมื่อเรามีความรู้สึกอ่อนใจอย่างบอกไม่ถูกเช่นนั้น ใครก็ตามที่ยึดมั่นในศรัทธาอยู่แล้วย่อมได้รับการชี้นำไปสู่ “แนวทางการใช้ชีวิตที่แท้จริง” ได้โดยอัตโนมัติ

จาก “วารสารโคเซ” ฉบับเดือนเมษายน 2025

เรียนรู้ที่จะชอบคนที่เราไม่ชอบ

ความชอบและความไม่ชอบ แสดงถึง “ความเห็นแก่ตัว” ของเรา

ท่านประธานใหญ่นิกเคียว นิวาโนะ
ประธานผู้ก่อตั้งริชโซโคเซไก

หลังจากเริ่มงานหรือย้ายแผนกในฤดูใบไม้ผลินี้ แล้วได้ทำงานในที่ทำงานใหม่ราวๆ สักสามเดือน ก็ถึงเวลาที่ความชอบหรือความไม่ชอบในความสัมพันธ์ที่มีต่อหัวหน้างานหรือเพื่อนร่วมงานจะเริ่มก่อตัวขึ้น การชอบใครสักคนเป็นเรื่องที่ดี แต่การที่เรามีคนที่ไม่ชอบนั้นเป็นปัญหา เพราะนี่อาจกลายเป็นสาเหตุของความเกลียด ยิ่งถ้าเราพูดว่า “ฉันไม่ชอบคนนั้น” หรือ “ฉันไม่ชอบคนนี้” โลกของเราจะยิ่งแคบลง ดังนั้น จึงจำเป็นที่เราจะต้องพยายามไม่สร้างคนที่ไม่ชอบขึ้นมา และปรับเปลี่ยนคนที่เราไม่ชอบให้กลายเป็นคนที่ชอบได้

เนื่องจากความชอบและความไม่ชอบเป็นปัญหาของอารมณ์ ฉะนั้น การที่เราจะกลับด้านความรู้สึกนี้เป็นเรื่องที่ยาก แต่ไม่ใช่จะเป็นไปไม่ได้ นั่นเป็นเพราะว่าจิตใจของมนุษย์เปลี่ยนแปลงได้ง่ายอย่างคาดไม่ถึง ลองคิดดูเถิดว่าเราสามารถเปลี่ยนเหล็กให้เป็นทองได้หรือไม่ หรือเปลี่ยนไม้ให้เป็นอะลูมิเนียมได้หรือไม่ เมื่อเราเปรียบเทียบกับสิ่งเหล่านั้น เราจะเห็นว่าจิตใจเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนจริงๆ

ถ้าเช่นนั้น เราควรทำอย่างไรเพื่อให้รู้สึกชอบคนที่เราไม่ชอบได้ ข้าพเจ้าคิดว่ามีวิธีอยู่ 3 วิธีหลักๆ

วิธีแรกคือ การทบทวนตัวเอง ความชอบหรือความไม่ชอบนั้นมี “ความเห็นแก่ตัว” เป็นองค์ประกอบส่วนใหญ่ จงทบทวนถึงสิ่งนี้ให้ดี ยกตัวอย่างเช่น เรามักจัดว่าคนที่พูดจาแรงๆ เป็นคนที่เราไม่ชอบ แต่ทว่า คำพูดแรงๆ เหล่านั้นอาจเป็นครูที่สอนให้เราเห็นข้อบกพร่องหรือจุดด้อยที่เราไม่รู้ตัว ดังนั้น ก่อนอื่นให้เราพยายามเปลี่ยนความคิดของตัวเอง เมื่อตัวเราเปลี่ยนแปลงได้ อีกฝ่ายก็จะเปลี่ยนไปเอง นี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้าสามารถรับประกันได้จากประสบการณ์ที่ได้พบปะกับสมาชิกหลายแสนคน

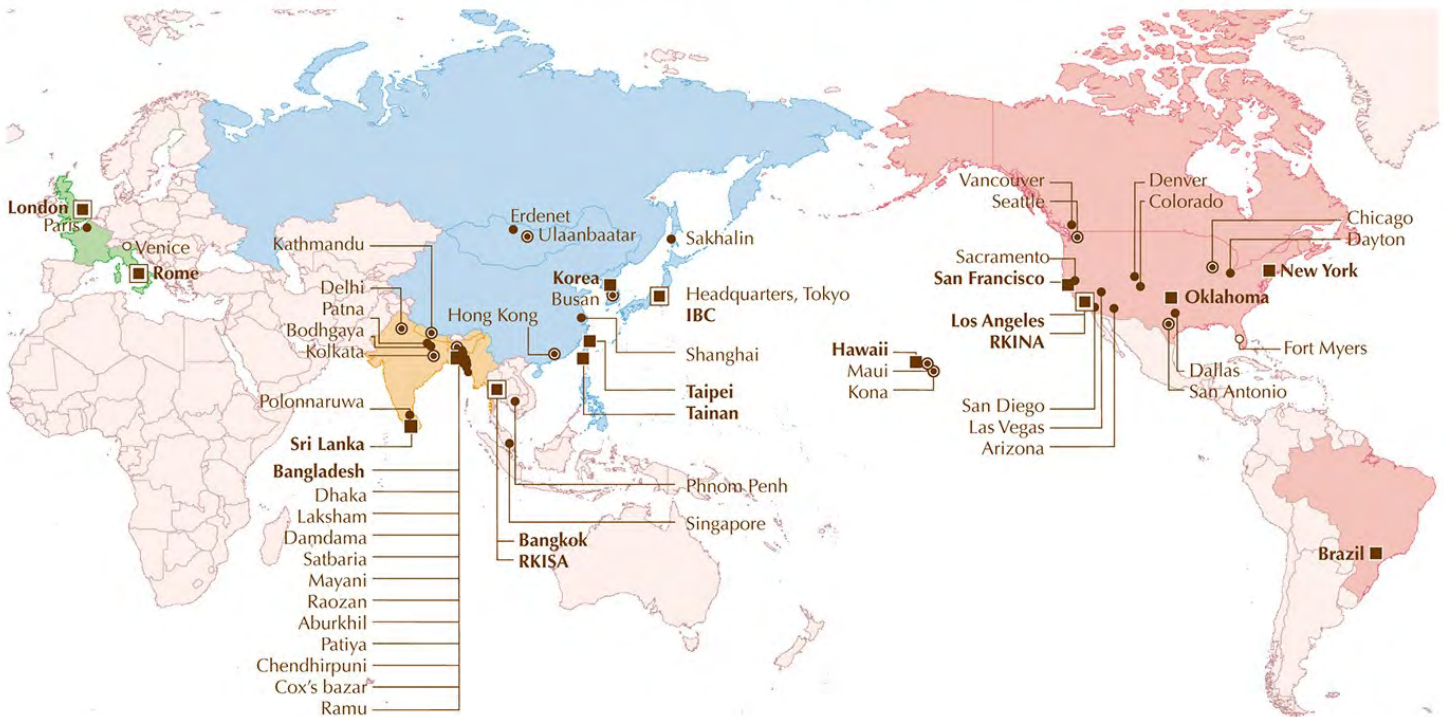
รวมเล่มโอวาทจากท่านประธานใหญ่ निकเคียว นิวาโนะ
“ผลิเมล็ดพันธุ์แห่งพุทธะ 『菩提の萌を発さしむ』 หน้า.74-75

Rissho Kosei-kai International

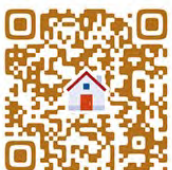
Make Every Encounter Matter

A Global Buddhist Movement

Information about local Dharma centers

facebook

X

✉ ทีมงานผู้จัดทำวารสาร Living the Lotus ยินดีรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้อ่านทุกท่าน หากท่านมีคำชี้แนะ กรุณาติดต่อที่อีเมลนี้ E-mail: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp